

SKO.4170.206.2024

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej: K.p.a.),
- art. 71 ust.1 i ust. 2 pkt 1, art. 77 ust. 9 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 ze zm., dalej: ustawa o oś) oraz § 2 ust.1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839),
- art. 1, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

w wyniku uchylecia decyzji Kolegium znak: SKO.4170.20.2023 z dnia 25 kwietnia 2023 r. wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 24 stycznia 2024 r. sygn. akt II SA/Sz 606/23, po ponownym rozpatrzeniu odwołania Pani _____ wniesionego za pośrednictwem pełnomocnika, Pani _____, od decyzji Burmistrza Gościna z dnia 06.12.2022 r. znak: OŚR.6220.1.2020 odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego – chlewni wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr 20/4 w miejscowości Ramlewo, gmina Gościno,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

- Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
- Członkowie – Agata Witkowska
- Jarosław Synak

na posiedzeniu w dniu 27 maja 2024 r. orzeka:

**uchylić zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją Burmistrz Gościna ponownie odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczących realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego - chlewni wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 20/4 w miejscowości Ramlewo, gmina Gościno, na wniosek z dnia 17.03.2020 r. (data wpływu). W treści decyzji organ szczegółowo opisał przebieg postępowania oraz uzasadnił swoje rozstrzygnięcie, powołując się również na opinie i uzgodnienia właściwych organów:

- Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie, postanowieniem znak: SZ.RZŚ.4360.1.39.2021.RK z dnia 25 października 2021 r., którym organ ten uzgodnił realizację warunków przedsięwzięcia i określił warunki;
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kołobrzegu pismem znak: NZNS.9022.4.40.2021 z dnia 13 października 2021 r., podtrzymującym stanowisko zajęte w opinii sanitarnej znak: NZNS.9022.5.3.2020 z dnia 05.06.2020 r., tj. opinię negatywną;
- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, Wydział Spraw Terenowych w Koszalinie, postanowieniem znak: WST-K.4221.4.2020.AW.13 z dnia 29 września 2022 r. o odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji rozstrzygał już dwukrotnie. Decyzją znak

OŚR.6220.1.2020 z dnia 16.11.2020 r. odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. Decyzja ta została uchylona przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie decyzją znak: SKO.4170.3055.2020 z dnia 5 marca 2021 r., a sprawa przekazana organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia. W wyniku przeprowadzonego postępowania, zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji ponownie odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia decyzją z dnia 06.12.2022 r.

Od powyższej decyzji odwołała się Pani _____, z zachowaniem ustawowego terminu. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie następujących przepisów:

1) art. 6, 7, 7b, 8 i 9 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 poprzez:

a. przeprowadzenie postępowania w sposób sprzeczny z zasadą pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa, a ponadto poprzez dowolną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, a co za tym idzie nienależyte wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, w szczególności poprzez brak należytego rozważenia charakteru i specyfiki planowanej inwestycji w zakresie planowanej budowy budynków inwentarskich i brak rozważenia w tym kontekście słusznego interesu inwestorki i proponowanych przez nią rozwiązań;

b. uznanie, że skarżąca nie przedstawiła alternatywnych rozwiązań i lokalizacji w kontekście wątpliwości organu powstałych w niniejszym postępowaniu, podczas gdy należyta analiza zgromadzonego materiału dowodowego powinna prowadzić do wniosku, że zebrane dowody stanowią wystarczającą podstawę do uwzględnienia wniosku i wydania decyzji pozytywnej;

c. brak dokonania jakichkolwiek własnych ustaleń oraz rzeczywistej oceny stanu faktycznego i oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko w kontekście treści raportu oddziaływania na środowisko, przedłożonych materiałów i licznych merytorycznych uzupełnień, podczas gdy organy winny w razie wątpliwości dokonać dalszych, stosownych do okoliczności, czynności, a nie polegać i obarczać wyłącznie skarżącego negatywnymi skutkami procesowymi prowadzonego postępowania dowodowego;

d. sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania, a przez to dowolną ocenę postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 01.10.2020 r., którego treść stanowi przejaw jednoznacznie z góry negatywnego i przez to nieuzasadnionego podejścia do wniosku skarżącej, kiedy wszelkie wątpliwości organu zostały merytorycznie przez nią wyjaśnione i należycie uargumentowane, zaś z doświadczenia zawodowego pełnomocnika prowadzącego analogiczne postępowania na terytorium całej Polski wynika, że tutejszy organ uzgadniający jest jedynym, który nie uznaje powoływanego środka redukującego emisję amoniaku, zaś z drugiej strony jego działanie ograniczyło się jedynie do podnoszenia wątpliwości, nie przedstawiając żadnego przekonującego dowodu na poparcie swych twierdzeń;

e. sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania, a przez to dowolną ocenę zgromadzonych dowodów, a w szczególności poprzez pominięcie pozytywnego postanowienia uzgodnieniowego Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 26.06.2020 r. oraz nienależyte rozważenie treści opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kołobrzegu z dnia 05.06.2020 r., które nie jest dla organu wiążące, w sytuacji, kiedy wszelkie wątpliwości powstałe na jej tle zostały merytorycznie przez inwestora wyjaśnione;

f. brak umożliwienia stronie realizacji inwestycji ze względu na pozaprawne kryteria odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia na tle zaistniałego w sprawie konfliktu społecznego, wątpliwości na tle rzekomych immisji odorowych oraz oparcie rozstrzygnięcia o zasady zapobiegania i przezorności, które nie mogą stanowić podstawy

materialnoprawnej odmowy decyzji;

2) naruszenie art. 77 ust. 9 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* poprzez brak podjęcia kroków w celu zaistniałych w sprawie sprzeczności, do czego organ był zobligowany z mocy prawa;

w konsekwencji powyższych naruszeń

3) naruszenie art. 104 k.p.a. i art. 107 k.p.a.

w powiązaniu z

4) naruszenie przepisów art. 71, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1, art. 80 ust. 1 oraz art. 85 ust. 1. 2 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r.

o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez wydanie decyzji odmownej, podczas gdy w sprawie istniały przesłanki do pozytywnego rozpatrzenia wniosku skarżącej.

Mając na względzie powyższe zarzuty na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., strona skarżąca wniosła o:

1) uchylenie postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 01.10.2020 r. w przedmiocie negatywnego uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia;

2) uchylenie opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kołobrzegu z dnia 05.06.2020 r.;

3) uchylenie zaskarżonej decyzji oraz postanowienia i opinii w całości i orzeczenie co do istoty sprawy zgodnie z żądaniem inwestora;

względnie na podstawie art. 138 § 2 k.p.a.

4) uchylenie zaskarżonej decyzji oraz postanowienia i opinii w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Organ pierwszej instancji nie znalazł podstaw do wydania nowej decyzji w trybie art. 132 § 1 K.p.a. i przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu.

W wyniku rozpatrzenia odwołania, Kolegium utrzymało zaskarżoną decyzję w mocy decyzją znak: SKO.4170.20.2023 z dnia 25 kwietnia 2023 r., która następnie została uchylona wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 24 stycznia 2024 r. sygn. akt II SA/Sz 606/23. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że aktach brak jest wszystkich dokumentów poprzedzających ostatnią z wymienionych decyzji. Przywołane zatem przez organy ustalenia, dotyczące istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności, w znacznej części nie znajdują żadnego odzwierciedlenia w aktach sprawy. Sąd nie jest zatem w stanie skontrolować - w oparciu o nadesłane przez Kolegium akta sprawy - prawidłowości przyjętego przez organy stanowiska.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po rozpatrzeniu odwołania ustaliło, co następuje. Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę materialnoprawną w niniejszej sprawie stanowi ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ustawa o oś). Na mocy ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1890) ustawa o oś została zmieniona z dniem 16 października 2023 r. (z wyjątkami). Organ odwoławczy rozstrzyga sprawę na podstawie ww. ustawy w brzmieniu dotychczasowym, tj. wg brzmienia na dzień 15 października 2023 r. z wyjątkami, które zostaną niżej wskazane. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy

zmieniającej, do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 (czyli ooś) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1. Zatem te wymienione przepisy należy zastosować w aktualnym brzmieniu, natomiast pozostałe, w brzmieniu dotychczasowym (tj. sprzed omawianej zmiany).

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (art. 73 ust. 1 ustawy środowiskowej). Zgodnie z art. 71 decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie tej decyzji jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia kwalifikuje się do odpowiedniej kategorii na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W sprawie bezspornym jest, że wnioskowane przedsięwzięcie zalicza się do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko na podst. § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b ww. rozporządzenia (chów lub hodowla zwierząt innych niż wymienione w lit. a w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP- przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę zwierząt; współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia).

Podstawowym etapem postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia jest ocena oddziaływania tego przedsięwzięcia na środowisko. Ocena obejmuje weryfikację raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, uzyskanie i uwzględnienie uzgodnień i opinii, zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu, w tym rozpatrzenie uwag i zarzutów do raportu. Jak już wyżej wspomniano, zgodnie z art. 61 ust. 2 to organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadza tę ocenę, co stanowi część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wyniki przeprowadzonej przez organ oceny powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji. Przesłanki, które winny być wzięte przez organ wydający decyzję w sprawie środowiskowych uwarunkowań zostały określone między innymi w przepisach art. 80 i art. 81 ustawy ooś. Przepis art. 80 ustawy środowiskowej odnoszący się do decyzji środowiskowej wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stanowi, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ wydaje, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone;
- 5) po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, organ bierze pod uwagę między innymi wyniki uzgodnień i opinii. Jest to jeden z elementów branych pod rozwagę przez organ przy wydawaniu tej decyzji. Nie oznacza to jednak, że pozytywna opinia czy uzgodnienie organów współdziałających przesądza o konieczności wydania pozytywnej decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym w niniejszej sprawie, pozytywne uzgodnienia ze strony organów współdziałających nie są wiążące dla organu

określającego środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia i nie obligują organu do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Należy jednak zauważyć, że na mocy ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. (Dz.U.2023.1890) zmieniającej ustawę o oś z dniem 16 października 2023 r., dodany został do art. 77 ust. 10, zgodnie z którym postanowienie, o którym mowa w ust. 3, wiąże organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zatem w obecnym stanie prawnym, bez rozstrzygnięcia sprzeczności nie ma możliwości wydania prawidłowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wprawdzie wspomniany ust. 10 co do związania organu postanowieniami uzgadniającymi nie obowiązuje w niniejszej sprawie, niemniej podkreśla wagę procedury, o której mowa w art. 77 ust. 9 o.o.s. Kolegium podziela zarzut strony skarżącej, w kwestii naruszenia art. 77 ust. 9 o.o.s. Zgodnie z tym przepisem, w przypadku gdy uzgodnienia organów są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów.

W niniejszej sprawie Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie, postanowieniem znak: SZ.RZŚ.4360.1.39.2021.RK z dnia 25 października 2021 r. uzgodniło realizację warunków przedsięwzięcia i określiło warunki, natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, postanowieniem znak: WST-K.4221.4.2020.AW.13 z dnia 29 września 2022 r. odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Zachodzi więc sprzeczność uzgodnień, bowiem RDOŚ na podst. art. 77 ust. 1 pkt 1 o.o.s odmówił dokonania uzgodnienia w ogóle i nie określił warunków, natomiast PGW Wody Polskie uzgodniło realizację przedsięwzięcia i określiło warunki (k. 175 tom II). Pominięcie przez organ I instancji kwestii rozbieżności w ocenie zamierzonej przez spółkę inwestycji i oparcie się jedynie na twierdzeniach RDOŚ spowodowało naruszenie przepisów postępowania w stopniu uzasadniającym przekazanie Burmistrzowi sprawy do ponownego rozpoznania. Organ pierwszej instancji nie przeprowadził bowiem tego postępowania w sposób zgodny z zasadami postępowania dowodowego określonymi w art. 7, art. 8 § 1, art. 77 § 1, art. 80 k.p.a., naruszenia te nie mogły zaś zostać sanowane przez organ II instancji bez naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, określonej w art. 15 k.p.a. Art. 77 ust. 9 ustawy o.o.s wyraźnie wskazuje, że to organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach winien rozstrzygnąć kwestię sprzeczności uzgodnień organów współdziałających. Samodzielne rozstrzygnięcie w tym zakresie przez Kolegium byłoby nieuzasadnionym wkroczeniem w kompetencje i obowiązki Burmistrza Gościna, zwłaszcza, że nie odniósł się on nawet do tej istotnej okoliczności proceduralnej i oparł swoje rozstrzygnięcie jedynie na postanowieniu RDOŚ i negatywnej opinii sanitarnej.

Odnosząc się natomiast do wniosku strony Skarżącej o uchylenie postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 01.10.2020 r. w przedmiocie negatywnego uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia oraz uchylenie opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kołobrzegu z dnia 05.06.2020 r., Kolegium wyjaśnia co następuje. W sprawie brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku Skarżącej. Na ww. opinię nie służy stronie żaden środek odwoławczy. Natomiast na postanowienie RDOŚ przysługuje zażalenie w odwołaniu od decyzji. Należy jednak podkreślić, że ostatnim postanowieniem RDOŚ, wydanym po ponownym rozpatrzeniu sprawy jest postanowienie znak: WST-K-4221.4.2020.AW.13 z dnia 29 września 2022 r. a nie postanowienie z dnia 01.10.2020 r., którego uchylenia domaga się Skarżąca. Na postanowienie z dnia 01.10.2020 r. Skarżąca wniosła już zażalenie, które Kolegium rozpatrzyło w decyzji znak: SKO.4170.3055.2020 z dnia 5 marca 2021 r. a RDOŚ uwzględnił w ponownym postanowieniu.

RDOŚ, jako profesjonalny organ ustalił, że „Obliczenia w zakresie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń do powietrza wykazały przekroczenia wartości odniesienia amoniaku uśrednionej dla jednej godziny, wynoszącej 400 µg/m³. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2010, nr 16, poz. 87), w przypadku gdy stężenie spowodowane emisją substancji z wszystkich emitatorów zespołu przekracza wartość odniesienia lub dopuszczalny poziom substancji w powietrzu, oblicza się częstość przekraczania. Wartości odniesienia substancji w powietrzu lub dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu uważa się za dotrzymane, jeżeli częstość przekraczania wartości DI (wartość odniesienia substancji w powietrzu lub dopuszczalny poziom substancji w powietrzu, uśrednione dla jednej godziny) przez stężenie uśrednione dla jednej godziny jest nie większa niż 0,274% czasu w roku - w przypadku dwutlenku siarki, a 0,2% czasu w roku - dla pozostałych substancji. Pomimo, iż graficzna ilustracja rozkładu izolinii stężeń amoniaku w powietrzu wykazała przekroczenia wartości odniesienia uśrednione dla jednej godziny, to częstość przekroczeń była zerowa, co zdaniem Organu mogło być spowodowane zbyt małą liczbą punktów pomiarowych lub dużym skokiem wartości współrzędnych”. W związku z powyższym, mając na względzie przepisy wynikające z przywołanych aktów prawnych oraz potencjalny negatywny wpływ inwestycji na jakość powietrza na analizowanym terenie, RDOŚ odmówił uzgodnienia warunków dla planowanego przedsięwzięcia. W tym miejscu należy zauważyć, że rozpatrując zażalenie na niezaskarżalne samoistnie postanowienie organu uzgadniającego, wniesione wraz odwołaniem od decyzji, trzeba uwzględnić charakter i właściwość kompetencyjną Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, który jest organem wyspecjalizowanym w dziedzinie ochrony środowiska. Zgodnie z orzecznictwem sądowym, kompetencja kontrolna organu odwoławczego jest węższa niż kompetencja przysługująca organowi badającemu oddziaływanie inwestycji na środowisko i określającemu warunki realizacji przedsięwzięcia. Dokonywana w postępowaniu odwoławczym weryfikacja niezaskarżalnego zażaleniem postanowienia uzgadniającego warunki środowiskowe ograniczona jest wyłącznie do stwierdzenia błędów powodujących, że wydana w oparciu o uzgodnienie środowiskowe decyzja byłaby sprzeczna z prawem. Podobnie jak raportowi o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, tak i postanowieniu uzgadniającemu wydawanemu na podst. art. 77 ust. 1 ooś (bądź odmowie uzgodnienia) przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy przedstawionego do zatwierdzenia przedsięwzięcia. Dlatego też organ odwoławczy tylko po stwierdzeniu błędów procesowych w postępowaniu przed organem uzgadniającym, mających wpływ na wynik sprawy, mógłby zakwestionować stanowisko organu uzgadniającego. Nie może natomiast kwestionować merytorycznie uzasadnienia postanowienia o odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, gdyż wymaga to wiadomości specjalnych i kontrdowodu o tożsamer wadze dowodowej. Należy zauważyć ponadto, że Kolegium podziela stanowisko, iż odmowy wydania decyzji (bądź odmowy uzgodnienia przez RDOŚ) nie mogą stanowić uciążliwości "odorowe", gdyż ustawodawca nie przewidział w polskim porządku prawnym ochrony powietrza przed zapachami, a jedynie przed określonymi substancjami w powietrzu. W niniejszej sprawie za kryterium oceny w tym zakresie przyjmuje się średnioroczne i godzinowe stężenia amoniaku. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska dokonał stosownych i wyczerpujących analiz w tej kwestii. Kolegium nie znajduje podstaw do uchylenia tego postanowienia.

W tym miejscu należy wskazać, że przedłożony przez Skarżącą Raport zawiera braki formalne. Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 19 ooś, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać datę sporządzenia raportu, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów. Przedłożony Raport (aktualizacja z dnia 31 sierpnia 2021 r. k. 147-74 tom II) nie wskazuje imiennie zespołu autorów oraz nie zawiera ich podpisów. Zespół autorów został określony na stronie tytułowej jako „EkoPolska Mojzesowicz Sp. k.”, co nie spełnia wymogów art. 66 ust. 1 pkt 19 ooś,

gdyż osoba prawna nie może być autorem. Braki te należy uzupełnić w toku ponownego rozpatrywania sprawy przez organ pierwszej instancji.

W wyniku przeprowadzonego postępowania odwoławczego, Kolegium ustaliło, że zarzuty Skarżącej zasługują na aprobatę. W niniejszej sprawie zachodzi sprzeczność uzgodnień, bowiem RDOŚ na podst. art. 77 ust. 1 pkt 1 oś odmówił dokonania uzgodnienia w ogóle i nie określił warunków, natomiast PGW Wody Polskie uzgodniło realizację przedsięwzięcia i określiło warunki (k. 175 tom II). Pominięcie przez organ pierwszej instancji kwestii rozbieżności w ocenie planowanej inwestycji i oparcie się jedynie na twierdzeniach RDOŚ spowodowało naruszenie przepisów postępowania w stopniu uzasadniającym przekazanie Burmistrzowi sprawy do ponownego rozpoznania. Organ pierwszej instancji nie przeprowadził bowiem tego postępowania w sposób zgodny z zasadami postępowania dowodowego określonymi w art. 7, art. 8 § 1, art. 77 § 1, art. 80 K.p.a., naruszenia te nie mogły zaś zostać sanowane przez organ drugiej instancji bez naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, określonej w art. 15 K.p.a. Art. 77 ust. 9 ustawy o oś wyraźnie wskazuje, że to organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach winien rozstrzygnąć kwestię sprzeczności uzgodnień organów współdziałających. Samodzielne rozstrzygnięcie w tym zakresie przez Kolegium byłoby nieuzasadnionym wkroczeniem w kompetencje i obowiązki Burmistrza Gościna, zwłaszcza, że nie odniósł się on nawet do tej istotnej okoliczności proceduralnej i oparł swoje rozstrzygnięcie jedynie na postanowieniu RDOŚ i negatywnej opinii sanitarnej. W tym stanie faktycznym i prawnym zasadnym staje się uchylenie przedmiotowej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Przy ponownym rozpatrzeniu sprawy, należy wziąć pod uwagę okoliczności wskazane w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw (w dwóch egzemplarzach) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70 -526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10) za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie (75-626 Koszalin, ul. Gen. Władysława Andersa 34) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję. Wpis stały od sprzeciwu od decyzji wynosi 100 zł (§ 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnym). Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP nr: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Przewodnicząca Składu Orzekającego
Iwona Szaranek (spr.)

Otrzymują:

Członkowie:
Agata Witkowska

2. Pozostałe strony w drodze obwieszczenia
3. Burmistrz Gościna +akta
(tom I 1-462, tom II 1-331, tom III 332-462)
4. aa

Jarosław Synak